

Centre de Recursos per a l'Aprenentatge i la Investigació

Detalls biogràfics d'Antoni Prevosti Pelegrín

El doctor Antoni Prevosti va néixer a Barcelona el dia 15 de febrer de 1919 i hi morí l'1 de setembre de 2011. Es llicencià en Ciències (secció de naturals) a la Universitat de Barcelona a l'any 1942, i obtingué el premi extraordinari. El seu projecte de tesi doctoral el dirigí el doctor Santiago Alcobé (catedràtic d'Antropologia) i tractà sobre l'estudi del creixement en escolars de Barcelona. Obtingué el grau de doctor a la Universitat de Madrid al 1948. Poc després de doctorar-se féu una estada a Roma sota la direcció del professor Gini, on aprofundí els seus coneixements estadístics. Després anà a Palanza on va estar amb el professor Buzzati-Traverso, amb qui aprengué a treballar amb *Drosophila*. Aquest fet marcà la seva trajectòria cap a la recerca en genètica evolutiva, i analitzà, entre altres característiques, les inversions cromosòmiques de *D. subobscura*. Des del 1942 treballà com a investigador del CSIC, fins arribar a la categoria de supernumerari l'any 1968. Durant aquest període féu una estada d'un any (1953-1954) a la University of Edinburgh. Allà col·laborà amb els professors Robertson i Reeve i també mantingué relacions científiques amb Falconer i Auerbach. Poc després (1955) anà al laboratori de Cold Spring Harbor, on es relacionà a figures clau de la teoria sintètica de l'evolució com ara Dobzhansky o Wright, que des de llavors el tractaren com un amic.

El professor Prevosti ha estat considerat sempre un magnífic docent. Comença a impartir la Genètica com a disciplina de la Universitat de Barcelona el curs 1955-1956. Des de 1959 fins a 1963 fou l'encarregat de la càtedra de Genètica. Aquell any es convocaren les primeres oposicions per càtedres de Genètica a facultats de ciències: quedà el primer i trià, sorprenentment per la mentalitat de l'època, la plaça de Barcelona i no la de Madrid. En la seva tasca de formació cal esmentar que dirigí un total de 28 tesis doctorals i 18 tesines de llicenciatura. Molts dels seus deixebles fundaren departaments de genètica a universitats d'arreu d'Espanya. Cal destacar també que inicià els estudis moleculars en evolució poc després que Lewontin i Hubby descrivissin la tècnica de l'electroforesi d'alloenzims. Afavorí també el desenvolupament de diferents àmbits de la recerca en genètica: l'evolutiva, la quantitativa, la del desenvolupament, la molecular, la humana, etc. Això estimulà la creació de molts grups d'investigació que han aportat molts coneixements científics al nostre país.

Finalment cal fer esment que el professor Prevosti ha estat president de la Sociedad Española de Genética, i que dirigí durant força anys la revista *Genética Ibérica*, publicació clau en la difusió dels coneixements genètics en el nostre país en les dècades dels 50, 60 i 70. L'any 1989 rebé la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic (Generalitat de Catalunya) i el 1994 li fou concedida la Medalla al Mèrit Científic, en la categoria d'or, de l'Ajuntament de Barcelona.

Extremadament amable i dotat d'una intel·ligència excepcional, el professor Prevosti afavorí i estimulà les ànsies de recerca de la gent jove. Posseïdor d'un ample bagatge cultural, sempre tenia temps per un consell, una consulta o un suggeriment. No podem acabar sense afegir que la seva persona no estaria complerta sense recordar també la seva muller, Maria Monclús, companya fidel i incansable en la seva tasca científica.

Pel Dr. Francesc Mestres. Departament de Genètica de la Facultat de Biologia de la Universitat de Barcelona.